

Til Stockholm med Lis Kristine, 2012

I år gik sommerturen til Stockholm.

En frisk nogle gange hård vind fra sydvest sendte os to dage efter Sct.Hans ud af Limfjorden over Grenå og Helsingør til Svanemøllen i København.

Herfra sejlede vi gennem Falsterbokanalene til Ystad, som virkede så bekendt pga af de mange Wallanderkrimier på TV.

I Ystad vågnede vi til dis og svag vind, gik en tur i byen om formiddagen og fandt nogle af gerningsstederne fra TV-serien.

Ved frokosttid lettede disen, og vinden friskede op, det var tid at sejle.

Ud for Kåseberg var vinden så frisk, at vi tænkte på at rebe. Det gik helt af sig selv, faldet gik løs ved faldbarmen, og storsejlet lå på dækket. Vi fik en behagelig sejlads videre til Simrishamn.

Efter aftensmaden gik der nogle timer, inden faldet var på plads igen.

Yngste mand måtte i toppen af masten. Vore første bestræbelser på at undgå en mastetur underholdt hele havnen.

Vi ville hellere op på en bar og se EM-finale i fodbold end at være centrum for den store opmærksomhed.

Vi sejlede mod Karlskrona, for at få en behageligere tur fri for plat læns, ændrede vi kurs til Hanø, hvor Lis Kristine gik i havn i høj medløbende sø. Næste dag nåede vi Karlskrona, hvor vi skulle vente på fru, som nu havde fået ferie. Hun kom med toget fra Aalborg.

Havnen var fyldt op af en finsk eskadre af store og nye både, som var på fællestur til Hanøbugten.

Vinden var i nordøst, ikke den bedste retning op gennem Kalmarsund. Vi sejlede ud til Torshamn for at vente på gunstig vind.

Dagen efter var der slet ingen vind, men tæt tåge, som vi før har oplevet ved Hanøbugten. Ved middagstid listede vi af sted i håb om, at tågen ville lette, det skete desværre ikke, så vi havde en nervepirrende tur til den gamle dansk-svenske grænseby Kristianopel.

Vi

venter i Torshavn på, at tågen skal lette

Næste dag gik vinden i sydvest, og vi fik en fin sejltur op gennem Kalmarsund med stop i Mønsterås.

I skærgårdens snævre løb kan vi næsten altid sejle uanset vejrudsigten.

På vej nordpå gennem skærgården anløb vi Vestervig og Arkøsund.

På dette lille værft i Arkøsund stod vores båd i to vintre i 98 og 99 på ”slippen” midt i billedet.

I løbet af dagene på vej nordpå så vi en del byger over land

Vejret var ustabilt med mange byger inde over land, vindretningen god. Sidste stop inden Stockholm er Skansholmen på Mørkø.

I Sødertälje måtte vi vente længe på sluse og bro. Det betød, at vi kom til Wasahamnen i Stockholm om aftenen, og der var ingen ledige pladser.

Vi sejlede til Kastelholmen 200 meter derfra, her lå vi til næste morgen. Da vi så en båd sejle, smuttede vi ind i havnen og tog den ledige plads.

Vi er kommet til OL jubilæumsfest på Stockholms olympiske stadion

De næste dage gik med at være turist i Stockholm. En dag cyklede vi rundt i byen, en dag gik vi rundt i centrum, og en dag var vi til jubilæumsmarathon, det var 100 års dagen for OL-løbet i 1912.

Yngste søn skulle tilbage til studiet i Manchester, vi bestemte, at vi ville sejle ned over Mysingen til Nynæshamn, hvorfra han kunne tage toget til Arlanda.

I Nynæshamn skulle de fejre 100året for OL med et veteranstævne, så havnen ville snart blive lukket for tilfældige gæster.

I stedet for at sejle sydpå omkring Landsort, ville vi prøve, om smutvejen gennem Dragets Kanal stadig kunne bruges. Ifølge det elektroniske søkort var der kun 1,50 meter, det var heldigvis forkert, der var 2 meters dybde.

Dragets Kanal er en smutvej nordvest for Landsort, god at have i baghånden i sydvestlig vind

Vi sejlede til Broken en udehavn for Nyköping Sejlklub, hyggeligt sted med store stimer af helt, som desværre ikke ville bide på krogen.

Vi skulle have ældste søn ombord og skulle bestemme os for, om vi ville syd om hjem, eller vi ville gennem Gøtakanalen. Han skulle vide det inden, han bestilte billet.

Det ustadige vejr gjorde, at vi tog Gøtakanalen trods den høje pris 7200 kroner, heldigvis svenske.

Vi ville tage den med ro.

Alligevel blev vi fanget af lidt stress, kunne vi ikke lige nå en sluse mere...

Det gik godt med at sluse, vi ved efterhånden hvordan. En lang fortøjning gennem en blok i stævnen som skipper halede ind på spillet og en lodret fast fortøjning agter, som passede sig selv.

Der var ikke mange både i kanalen, alligevel blev der ventetid ved Bergs sluser og ved Bohrenshult pga turistbådene.

I Lyrestad har vi et af flere møder med Diana.

Vi følte os så meget hjemme i kanalsejllads, at vi ikke fik læst brochuren, dermed overså vi bestemmelsen om, at turistbådene med to trut kunne bestemme, at vi passerede hinanden styrbord mod styrbord. Da vi lå forrest af fire sejlbåde, havde en vinkende og råbende mand ombord på turistbåden Wilhelm Tham travlt med at få os over i den anden side af kanalen.

Vi holder til styrbord, da vi møder Wilhelm Tham. Tre både fra Vejle følger efter. En fejl .

I Tåtorp forklarede en slusevagt, at vi ville møde en passagerbåd ved Lanthøgen, som vi skulle passere med en halv meters afstand. Det ville fruene ikke være med til. Jeg måtte trække længere ud mod siden med det resultat, at vi hoppede på stenene på bunden.

Da vi nåede Sjøtorp ved Vænern, sejlede vi straks ud af kanalen og videre til den hyggelige by Mariestad.

Næste dag tog vi Vænern i et hug til Vænersborg, motorsejladts hele vejen. Så gik turen gennem Trollhættan til Gøteborg i stærk medstrøm på elven. Sommerens regn gjorde da lidt gavn.

Vi skulle møde Caroline, som havde sejlet rundt i Bohuslen. I Lillabommen mødte vi også Solsikken fra Nibe, som havde været i Dalsland og Vænern

Vi bliver modtaget i Gøteborg af Carolines skipper

Alle nibefolkene spiste på kinesisk restaurant og udvekslede gode ideer. Vi nød et par dage i Gøteborg, inden vi sejlede hjem via Sæby. Heldigvis nåede vi lige gennem Limfjordsbroen, inden den gik i stykker.

En hurtig tur til Stocholm, hverken den første eller den sidste. Skærgården er charmerende, med mange gode naturhavne, som vi ikke besøgte i år. Turen kan varieres på mange måder.

Vi har prøvet at sejle syd om Sverige begge veje, kanalen begge veje og som i år en kombination. Hvis man kombinerer, hvilken vej skal man så vælge kanalen?

Fordelen ved at tage kanalen fra vest mod øst, modsat vores rute i år, er, at de store Trollhättansluser løfter båden mange meter på en nem måde, og man får en behagelig tur over Vänern i sydvestlig vind. Er det en sommer

med den vindretning, betales prisen for behageligheden, når turen går hjemad ned gennem Kalmarsund, over Hanøbugten og rundt om Sandhammeren i modvind.